

Åretsgang2004

7. årgang.

Så er det endnu en gang tid til at tage et tilbageblik for at se hvad der er sket i *året 2004*.

Året 2004 startede for vores vedkommende i Frankrig, hvor vi fejrede nytårs aften. Vi drog af sted i vores franske bil mellem jul og nytår. Vi var ”kommet” til at køre hjem i den franske bil da vi tog hjem i efteråret 2003.

Vi påbegyndte vores tur meget tidligt om morgenen den 27. december og regnede med at ankomme til Saint Martin Lys midt om natten mellem den 27 og 28 december.

Vi havde en helt problemfri tur ned igennem Tyskland. Bilen måtte imidlertid have savnet Frankrig og samtidig have besluttet sig for at ende sine dage i sit fødeland (det var en Renault). Nogle få kilometre inde i Frankrig brød motoren sammen med nogle yderst væmmelige metalliske lyde. Det lykkedes os at humpe hen til et betalingssted på motorvejen hvor vi kunne ringe efter vejhjælp. Bilen og vi blev herefter transporteret hen til vejhjælpens værksted. Herfra blev vi så med taxa kørt til overnatning på et hotel. Heldigvis er franske ansvarsforsikringer ikke alene rørende billige i forhold til danske – de er også væsentlige bedre.

og hotelopholdet blev betalt af forsikringen. Næste dag var det så ud og leje en bil – herefter ud til værkstedet og tømme vores bil for bagage, ski m.m.

Derefter gik turen videre mod Saint Martin Lys, således ankom vi ca. et ½ døgn senere end planlagt.

Vores ellers ganske gode 11 år gamle og fuldstændige rustfrie Renault 21 automatik, der kun havde kørt 110.000 km, blev skrottet og er, hvis den er rigtig heldig, genopstået som en ny Renault.

Nytårsaften er noget mere stille i Frankrig end her i Danmark, da fyrværke ri er forbudt for private. Det er kun særlige autoriserede personer der må affyre fyrværkeri. Vi så således ikke en eneste raket nytårsaften. I Carcassonne var der et stort fyrværkeri fra den gamle bydel ”la Cité”. Vi valgte dog ikke at se det, da vi så skulle køre 2 gange 60 km. Endvidere havde vi læst i avisen, at det ville være det helt store tilløbsstykke, så man skulle være i meget godt tid for at få en parkeringsplads.

Den gamle bydel, La Cité, i Carcassonne kan dateres helt tilbage til ca. år 1200. Den gamle bydel, som vi besøger stort set hver gang vi er i Frankrig, er en af Frankrigs største attraktioner. Indenfor de meter tykke forsvarsmurer bor der den dag i dag ganske almindelige mennesker, som dog må affinde sig med en stadig strøm af besøgende samt utallige koncerter og friluftsarrangementer på bydelens store amfiteater. Herunder selvfølgelig også festfyrværkeriet nytårsaften. Inden for murene ligger flere hoteller og rigtig mange cafeer, restauranter og souvenirbutikker.

Det er lidt underligt, at der i vores lille landsby kan være helt op til 18 grader varme i begyndelsen af januar og man så kun skal køre ca. 35 km for at komme op i sneen.

Vi skulle flyve hjem fra Carcassonne lørdag den 10. januar via London. Vi var i god tid i lufthaven og fik afleveret bilen.

Da vi skulle tjekke ind blev vi begge udtaget til et særligt sikkerhedstjek, hvor vi bl.a. skulle åbne vores tasker m.v. - tænde vore kameraer og den bærbare computer. Det tog lidt tid – men som sagt var vi god tid - så det var ikke noget problem. Medens vi ventede på at vi skulle af sted blev det et rigtig uvejr, hvilket resulterede i at vores fly ikke kunne lande i Carcassonne og blev omdirigeret til Perpignan ca. 150 km fra Carcassonne. Vi skulle så med busser fra Carcassonne til Perpignan. Vores bagage var som sagt blevet tjekket ind og blev nu kørt ud på bagagebåndet hvorfra vi selv skulle bære det ud i busserne – ÅH ve – ÅH skræk. Lynlåsen på Mariannes store ”sportstaske” var gået i stykker og det hele lå nærmest i en stor bunke på bagagebåndet – Som vores børn ville have sagt – PINLIGT !

Heldigvis havde Marianne et stort hjemmehæklet sjal som vi fik pakket det hele ind i. Det mest positive der kunne siges var, at det var nemt at kende bagagen bagefter.

Men vi kom til Perpignan, og fløj derfra tre timer efter vi skulle have været fløjet fra Carcassonne. Så selvfølgelig mistede vi vores flyforbindelse i London til København. I øvrigt den sidste forbindelse til København den dag. Så nu har vi overnattet to gange i London forbi vi har mistet flyforbindelsen. Første gang sov vi i lufthaven. Denne gang tog vi på hotel og åd, drak og sov for en mindre formue. Vi måtte dog skifte hotelværelse midt i det hele, da al strømmen på vores værelse pludselig forsvandt. Men hjem kom vi da og opdagede nogle dage efter, at begge vores fotografiapparater var forsvundet sammen opladerne til vores telefoner – En helt igennem problemfyldt ud- og hjemrejse.

Igen i 2004 kørte vi foråret/forsommeren i møde og tilbragte påsken i Frankrig. Vi har faktisk ikke prøvet at holde påsken i Danmark siden 1995.

Igen i år tog vi turen fra Saint Martin Lys til Flemming og Bis i det midtfranske og tilbragte et par hyggelige dage både hos Flemming/Bis og Alain/Nicole.

Sommerferien – Tja den foregik selvfølgelig i Frankrig hvor vi fik besøg af Erik og Pia (Mariannes bror og svigerinde). Vi havde nogle rigtige hyggelige dage sammen, som vi meget gerne vil gentage. Det var så heldigt, at vi havde fået nøglen til vores nye hus i Saint Martin Lys, der kun ligger 15 meter fra ”La Petite Maison”, nogle dage før Pia og Erik kom ned og besøgte os, således at de kunne bo i det.

Vi havde også besøg af Cecilia og Teemu på deres vej hjem til Finland. De havde holdt sommerferie ude ved Middelhavet. De var kørende fra Finland til Middelhavet. Det er en meget lang tur

I september var vi igen nede i Saint Martin Lys. Denne gang sammen Far Arne som også nød godt af at vi nu har to huse i Saint Martin Lys. Vi fløj denne gang fra København til Barcelona med Sterling og lejede en bil i lufthavnen. Der er ca. 275 kilometer fra Barcelona til Saint Martin Lys. Imidlertid er der ingen fare for at strande i London, da det er en non-stop flyvning. Vi havde nogle dejlige dage sammen med Far Arne, som tog flyveren hjem fra Barcelona efter fire dage. Vi holdt ud i 14 dage. Vejret var næsten hele tiden det skønneste sommervejr med op til små 30 grader. Saint Martin Lys ligger mere eller mindre midt mellem nogle store vinområder. Det er virkelig interessant at se vinhøsten, både når den foregår med hånden og med maskine.

Vi har begge prøvet at være en tur alene i Frankrig i år. Det er helt utroligt så meget fransk man kan nå at lære på en uge, når man ikke hører eller læser andet end fransk. Vi er begge fløjet til Toulouse direkte fra København. Toulouse ligger ca. 130 km fra Saint Martin Lys.

Igen i år havde vi to dejlige familietræf i Mor Toves familie og Far Arnes familie

Familietræffet i Mor Toves familie foregik i år hos Anita og Flemming. Vi havde en rigtig hyggelig dag og glæder os til familietræffet i 2005, som Poul og Alice står for.

Blandt de fysiske udfoldelser var der bl.a. sækkevæddeløb. Det var godt kaffen var klar bagefter. Også i år var vi heldige med vejret.

Familietræffet i Far Arnes familie foregik i år hos os. Vi var utrolig glade for at så mange mødte op på en af de sjældne gode sommerdage. Vi glæder os til familietræffet i 2005 som Jørgen og Jytte står for.

Ved familietræffet i Far Arnes familie blev der slet ikke brug for teltet. Selv aftensmaden kunne vi spise ude i det fri

Og selvfølgelig var Nikolas også med til familietræffet. For en sikkerhedsskyld havde han taget sin far med.

Og så er det bare der ud af. **Når jeg siger NU løfter alle venstre ben.** Samarbejde kan være svært, især når alles ben er bundet fast til nogle brædder.

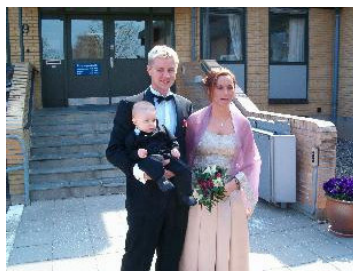

En af årets glædelige begivenheder var Henrik og Heidis bryllup den 17/4. Til trods for forårsbrylluppet var det et dejligt sommeragtigt vejr med højt solskin og sommeragtig temperatur.

Vi håber det gode vejr og solskin vil være et varsel for jeres ægteskab, som vi ønsker må blive lige så lyst og dejligt som vejret på denne dejlige dag.

Henrik og Heidi blev viet på Bjergsted Rådhus ved en meget hyggelig og højtidelig ceremoni.

Efter vielsen var der festmiddag på den gamle skole i Asnæssk oven på Asnæsshalvøen ved Kalundborg.

Se det var en lille smule af det, der skete i *året 2004*, hvor

Mette	11/1	blev 25 år
Marianne	17/4	kunne fejre sin fødselsdag
Henrik og Heidi	17/4	kunne fejre deres bryllup
Cecilia	1/5	blev 25 år
Klaus	28/5	blev 28 år (Klaus og Mette er i 2004 blevet kolonihusejere)
Vi	13/6	kunne fejre vores bryllupsdag
Jette	19/6	blev 20 år
Nikolas	21/7	blev 1 år
Teemu	27/7	blev 26 år
Heidi	8/9	blev 27 år
Henrik	23/11	blev 26 år
Claus	27/11	blev 52 (og dermed et helt år ældre end Marianne)

